

Vår ref.: JH-02
Nannestad 07.06.2012

Til
Justisdepartementet
Politiavdelingen
Postboks 8005 dep
0030 Oslo

Deres ref: 201201827

Høringsuttalelse - NOU 2011:19 Ny våpenlov

Innledning

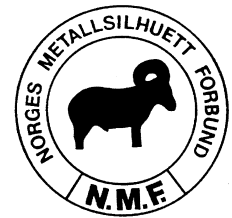
Norges Metallsilhuettforbund (heretter NMF), av Justisdepartementet godkjent skytterforbund, ønsker med dette å komme med en uttalelse til NOU 2011:19, ny våpenlov. Vi vil først komme med noen generelle betraktninger og gå inn på de punktene JD ønsker særlig kommentar og synspunkter på, før vi kommenterer andre punkter i lovforslaget. Om det mot formodning skulle være noe som fremstår som uklart, ønsker vi tilbakemeldinger på dette slik at eventuelle spørsmål kan besvares fra vår side.

NMF ønsker å benytte denne anledningen til å takke utvalgets medlemmer for den formidable innsats de har gjort for å få på plass lovforslaget, spesielt med tanke på det press og den situasjon som oppsto etter terroranslaget i Norge, sist år.

Generelt

Vårt nasjonale og internasjonale samfunn er i stadig endring, slik det alltid har vært og vil fortsette med. Av og til ender man da opp med regelverk, vedtatt i en tid, som skal gjelde under andre forutsetninger og andre tider, og i den sammenheng er fornyelser og oppdateringer av lovverk noe av våre viktigste hjelpemidler. Jakt og skytter hobbyen er fortsatt en av de samlet største fritidssystemene i Norge, men urbaniseringen av befolkningen og fokuset på vold og terrorisme påvirker den tradisjonelle våpenkulturen i Norge. Det å høste av naturen er fremmedgjort for mange, og våpen blir av mange oppfattet som noe negativt, noe truende. Vi som har skyting som hobby opplever den andre siden, hvor man blir mistenkeliggjort og uglesett på grunn av våre lovlige interesser og idrettsliv. Man opplever en urettferdighet i at det strammes inn i lovverket, som tross alt kun angår de som er lovlydige og ikke de som med viten og vilje velger å bryte samfunnets normer og regler. Mange skyttere opplever at det er svært forskjellig forvaltning av våpensaker i forskjellige distrikter og man er usikker på hva som er gjengse prosedyre, hva som er tillatt eller ikke. Det er vanskelig for menigmann og forvaltere å orientere seg, når lovverket blir redusert til en hærskare av forskrifter (Pr i dag har eksisterende våpenlov to separate forskrifter, samt forskrifter om jakt) og rundskriv.

For skyttersiden er det viktig at vi også husker og tar med i betraktningen vi er en minoritet av landets borgere. De innbyggere som ikke er våpeneiere har også rett til å mene noe om og påvirke de lover som regulerer erverv og innehav av skytevåpen. NMF anerkjenner at også lovlig ervervede våpen blir misbrukt, selv om det er sjeldent. Tallmateriale fra statistisk sentralbyrå antyder at sjansen for å bli skutt og drept av en registrert våpeneier er mindre, enn

sjansen for å bli skutt og drept av en som ikke eier våpen lovlige.¹ Vidre vil selvsagt et totalforbud mot sivilt eide skytevåpen redusere misbruk av slike 100 %. Men vil det utover å gjøre en kjær fritidssysse for mange umulig, faktisk redusere vold, trusler og drap? Skjeler man til internasjonale studier og rapporter er det lite som tyder på dette. Utvalget skriver selv i forarbeidet:

Statistikk fra land det er naturlig å sammenligne seg med, viser liten eller ingen sammenheng mellom våpentettheten i samfunnet og antallet uønskede hendelser med skytevåpen. Norge ligger i likhet med flere av våre naboland helt i verdenstoppen når det gjelder våpentetthet pr. innbygger, men har samtidig lav kriminalitet og har hatt få uønskede hendelser med skytevåpen.” NOU 2011:19 s.82

Vårt naboland Sverige, har hatt innstramminger i sin våpenlov som har ført til at det omsettes færre legale våpen, samtidig har ikke drapsraten gått noe ned og antall skyteepisoder ser ut til å ha økt. Våpenlov utvalget har selv vist til undersøkelsen ” Would banning firearms reduce murder and suicide?” Av Kates & Mauser² som konkluderer med at våpenlovgiving i seg selv har liten påvirkning på drap og kriminalitet. Våpenlovgivingen må balansere mellom det som er hensiktsmessig og har positiv innvirkning og det som er nødvendig.

Vi ønsker oss en lov som er en bro mellom jegere og skyttere på den ene siden og de som ikke har noe nært forhold til våpen og skyting på den andre side. Lovverket bør bidra til samfunnets trygghet på realistisk vis, uten at det rammer enkeltgrupper økonomisk eller innfører strenger restriksjoner med stor innvirkning på den lovlydige delen av befolkningen, uten at det gjør vår felles trygghet bedre. Vi ønsker oss en lov som ivaretar de mange skyttere og jegeres interesser, og samtidig tar hensyn til andre. Vi ønsker at lovverket blir klart og tydelig, og lett lar seg tolke. En lov som ikke bruker begreper som er svært vanskelige å definere og som ikke åpner for utstrakt bruk av forskrift og rundskriver for å kunne forstås. Vi håper også på å få inn i regelverket bedre rutiner for oppfølging av skyttere og rutiner for saker hvor det er gjort midlertidige beslag / innleveringer. NMF er enig i at det må finnes et regelverk som regulerer sivilt våpeninnhav, og setter stor pris på at skytter organisasjonene har vært inkludert på en god måte i arbeidet med forslaget til ny våpenlov.

Utvalgte punkter

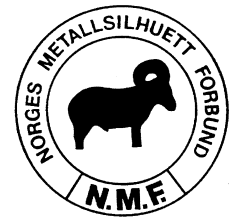
JD har bedt om særskilte kommentarer på fire punkter:

1. Om det bør vedtas ny våpenlov eller om det er tilstrekkelig å gjøre endringer i eksisterende regelverk?

Eksisterende lovverk, med to direkte tilhørende forskrifter samt regulering fra Direktoratet for naturforvaltning og mange rundskriv fra POD er uoversiktlig, til tider selvmotsigende og utfordrende å orientere seg i. NMF støtter utvalgets innstilling om at en ny lov er å foretrekke fremfor endringer og tilpassinger. En ny lov åpner også for å redusere byråkrati og tilhørende kostnader om det bli implementert på en hensiktsmessig måte. Videre er det en mulighet for å få ryddet opp i noen av de uforutsette fallgropene rundt spesielt dødsbo og ”herreløse” våpen som ellers kan komme på avveie. Et helhetlig lovverk, hvor så mye som mulig er gjort i lovs form – slik at behov for forskrifter og rundskriv reduseres, med en klar formålsparagraf som er enkel å tolke og enkel å forholde seg til er i våre øyne nødvendig.

¹ Andrew Walls, SSB Foredrag ”bevæpnet og farlig?” 22.05.2012

² Don B. Kates and Gary Mauser, «Would banning firearms reduce murder and suicide?» A Review of International Evidence (May 2006).

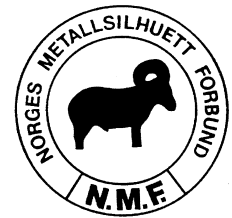

2. Hvilke krav skal myndighetene stille til sikkerhet og hvilke kontrollmekanismer vil kunne hindre ulovlig våpenbruk?

Dette punktet er selve essensen med en revidering av en ny våpenlov, og omfatter en del endringsforslag som NMF ønsker å kommentere mer direkte i gjennomgangen av paragrafene. Svært få lovbrudd utføres med legalt ervervede våpen, av den riktige eier. Etter innføringen av kravet om våpenskap fra første skytevåpen har man også redusert antall tyverier av lovlige våpen fra private hjem. Med en ønsket oppdatering av våpenregisteret, og bedre rutiner rundt dødsbo, vil man også kunne få redusert det lille svinnet av registrerte våpen til det grå markedet. Når det gjelder behov og aktivitet mener vi at det er viktigere at man følger opp det lovverket man har, i stedet for å bøte på eventuelle problemer med nye lover. Videre henviser vi til tidligere nevnte tallmateriale og statistikk viser at strengere våpenlovgiving ikke har noen signifikant påvirkning på illegalt bruk. Det er ikke rimelig å anta at trusler og de få tragiske drap lovlig ervervede skytevåpen ikke ville ha skjedd med strengere regelverk. Kniv og andre gjenstander er fortsatt det som benyttes i de fleste drapssaker i Norge, og vi finner det logisk at det å fjerne et redskap ikke vil hindre vold, men endret metoden.

Det stilles forholdsvis strenge krav for å få ervervet skytevåpen i Norge, og dette systemet ser ut til å ha fungert godt i forhold til samfunnets sikkerhet. Det er kanskje viktigere å fokusere på oppfølging av eksisterende lov, en å endre lovverket på en del punkter. Det ligger i NOU 2011:19 en del forslag som for oss i bunn og grunn ser ut til å kun bidra til en voldsom økning av unødig byråkrati, samt betydelige økninger i kostnader – uten at NMF ser at det skal ha noen reel effekt for samfunnet. Herunder registrering av magasiner og deaktiverte våpen. En legeerklæring om hvorvidt en borger er skikket til å inneha et våpen (jfr. § 14 i forslaget) er også problematisk. Tanken er nok god, men det åpner for en grov forskjellsbehandling av søkere. En annen side av dette forslaget er også om fastleger i Norge vil ta ansvaret med potensielle konsekvensene det er å godkjenne kjøp av våpen. NMF mener her at det er forvaltningens ansvar å plikt å ta disse avgjørelsene, ikke privatpersoner.

Under dette punktet ønsker vi også å kommentere et problemområde som pr i dag ikke ser ut til å være utdypet i verken eksisterende lovverk, eller i forslaget til nytt lovverk. NMF, kjenner til at det i flere enkeltsaker har blitt gjort beslag / tilbakekalling av våpen hvor grunnlaget for beslaget har vist seg å ikke være riktig. Det må være slik at myndigheten relativt lett skal kunne inndra eller beslaglegge våpen, når det oppstår situasjoner hvor den kan være fare for liv og helse. Og da vil de bli gjort beslag ”for sikkerhets skyld” som ikke er riktige. Det kan være misforståelser (En skytter i Hamar regionen fikk i 2012 beslaglagt alle sine våpen, fordi en ny ervervet rifle var beskrevet på en blogg, våpenet var i prosess med å overføres legalt fra butikk til eier via de normale systemet, men politiet fant ikke det aktuell våpenet i sine registre og gjorde et beslag via en bevæpnet aksjon) eller det kan skyldes anmeldelser i personlige forhold, intern familiestrider osv. Igjen kjenner vi til eksempler på hvor det etter samlivsbrudd har blitt brukt falske anmeldelser for trusler for å ramme en skytterinteressert part. Vi ønsker at man før på plass et regelverk for oppfølging av slike saker. Dvs. hvordan skal beslag registreres, det er ofte snakk om gjenstander med stor økonomisk verdi, hvor nøye skal det kvitteres for f. eks ekstrautstyr som kikkertsikter, spesialtilpassede kolber og eventuell ammunisjon. Hvordan skal dette oppbevares før en har fått klarhet i den videre prosess, hvordan eventuelt tilbakelevering skal skje om det ikke foreligger noen grunn til beslag / tilbakekalling osv. Det bør bli rutine at man undersøker årsaken til slike beslag så raskt og grundig som mulig. Slik at ingen uskyldig blir kommer mer unødig last, en absolutt nødvendig, i slike saker.

Avslutningsvis en kommentar til § 14 første ledd, om varslingsplikt til myndige medlemmer av samme husstand. Igjen er tanken god og lett å forstå, men det forekommer seg noe vanskelig å kontrollere. Samt at vi lever i et samfunn for mennesker oftere en tidligere bytter partnere og flytter rundt. Skal en jeger som bor i et studenthjem opplyse alle som han deler kjøkken og bad med at han har våpen? Skal en person som eier våpen men i prosessen med å etablere et nytt forhold måtte fortelle om skyting som hobby om det ikke faller seg naturlig? Skyting, jakt og annet legalt erverv av våpen utføres av edruelege og pålitelige borgere, å ha en klausul i lovverket om at man skal fortelle en partner om innkjøp blir unødig. I de tilfeller hvor det ville vært hensiktsmessig å ”advare” en som bor i samme hus, er det rimelig å anta at vedkommende som søker ikke hadde fortalt det uansett hva loven krever.

3. Forbudte og tillatte skytevåpen.

Utvalget har i sitt forslag prøvd å finne en balanse mellom skytevåpen som man ikke ønsker at sivile skal uten videre skal ha tilgang til, samtidig som man prøver å unngå å legge urimelige begrensinger på legitim jakt og skytesport. Eksisterende lovverk, spesielt med tilskuddet av: FOR 2011-09-09 nr 930: *Forskrift om forbudte skytevåpen og godkjente halvautomatiske skytevåpen* fremstår som ulogisk, forvirrende åpent for svært vide tolkninger og vanskelig å forstå. Altså tvert om av hva et regelverk bør gjøre.

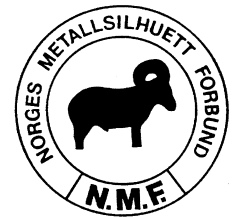
Alle skytevåpen er i utgangspunktet farlig om de blir misbrukt, men enkelte kombinasjoner av våpen type og egenskaper kan være potensielt mer skadelig en andre. Det er derfor rimelig at man har en form for regulering og kontroll på dette. Men det virker lite hensiktsmessig å detaljregulere dette i så stor grad som praksis er i dag. Videre har man valgt å ha en positiv avgrensning av håndvåpen og hagler og noen rifler, mens man har tolket tidligere lovverk til slik at halvautomatiske rifler er forbudt, og dermed på spesifikt godkjennes. Systemet er tungvint, koster mye og har liten reelbetydning for samfunnets sikkerhet. Vi har endt opp med en situasjon hvor enkelte våpen er tillatt, mens våpen som er nøyaktig like og bare bærer et annet merkenavn, eller fullstendig kompatible i form og funksjon ikke er tillatt. Dette bidrar dessverre til å skape en uheldig oppgitthet og misstro til lovverket og forvaltningen. I utgangspunktet ser NMF seg en annen tilnærming av utfordringen rundt halvautomatiske rifler at det er mennesket man må forholde seg til, ikke redskapet. Kort oppsummert mener vi at det er mer hensiktsmessig å begrense tilgangen på enkelte typer skytevåpen til skyttere som kan dokumentere behov i konkurransesammenheng, ikke begrense selve redskapet.

Når det gjelder tillatt / ikke tillatt så bør man få helt klare og definerte begreper på hvor grensen ligger. Utrykk som ”lett kan modifiseres,” ”krigsvåpen,” ”Frittstående pistolgrep” tolkes vidt forskjellig og kan føre til misforståelser. Gjeldene regelverk som definerer en del begrensinger på skyte våpen pr i dag, gjennom forskrift og rundskriv er basert på det amerikanske ”assault weapons ban” som ble innført i USA i 1994 og fjernet i 2004 da det ikke hadde noen signifikant positiv dokumenterbar effekt for samfunnets sikkerhet.³ Det virker da lite hensiktsmessig å fortsette denne ordningen med det ekstra byråkrati og ulemper det medfører

Avslutningsvis har NMF lagt merke til at man har valgt en del egne definisjoner og klassifisering av våpen i Norge. Så lenge vi er medlem av Schengen samarbeidet og EØS, vil det vært gunstigere og mer smidig å følge de definisjonene man bruker sentralt i Europa⁴.

³ WWW: http://en.wikipedia.org/wiki/Federal_Assault_Weapons_Ban ; 07.06.12

⁴ EU direktiv 91/477/EØF

4. Administrative og økonomiske konsekvenser.

NMF er på linje med de andre skytterforbundene sterkt i mot en innføring av en årlig avgift på skytevåpen. Delvis fordi det finnes urimelig at skyttere og jegere skal ta byrden ved å betale for et nytt nasjonalt våpenregister, når det gamle som er implementert av myndigheten ikke er adekvat. Videre fordi en slik ordning vil kunne medføre et større klasseskille mellom borgerne i forhold til hvem som kan utføre jakt og skyttersport. En slik innkreving vil òg i seg selv vil bli kostbar og omfattende. Vi vil gå inn på dette i kommentaren til selve lovforslaget og presentere eventuelt andre løsninger som vil oppnå det samme men være betraktelig enklere og rimeligere å administrere. Herunder ønsker vi å påpeke at en innføring av registrering og kontroll av deaktiverte skytevåpen vil ha liten reel effekt, men bidra til et massivt byråkrati og økte kostnader. Ønsker man å kontrollere hvem som kan erverve deaktiverte våpen, faller det seg mer naturlig å gi en tillatelse etter søknad til politimesteren, til å kjøpe og samle på (Inneha) deaktiverte våpen.

Kommentarer til forslaget om ny våpenlov.

Ad § 1

NMF støtter har andre høringsinstanser i følgende:

Fokuset på samfunnssikkerhet i utvalgets forslag gir et skjevt bilde av både lovens egentlige formål og av situasjonen rundt sivil våpeninnhav i Norge. NMF støtter derfor følgende forslag til ny tekst:

§ 1 Formål

Formålet med loven er å

- a) nærmere regulere retten til sivil våpeninnhav og gi grunnlag for at våpennehavere og organisasjoner kan ivareta og utvikle en god våpenkultur, i samarbeid med offentlig myndighet.
- b) sikre offentlig myndighet tilstrekkelig kontroll med våpen i sivil eie, samtidig som det tas hensyn til den enkeltes mulighet til å inneha våpen til lovlige formål, og
- c) sikre samfunnet mot uønskede hendelser med våpen,

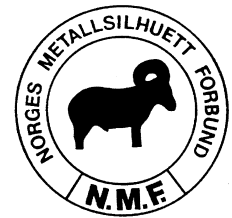
Ad § 2

Støttes

Ad § 3

Punkt 4. Registreringsplikitge våpendeler:

Vi foreslår at de to siste ledd fjernes helt. Dvs. registrering av magasiner med kapasitet over 10 skudd for rifle og 20 skudd for pistol. En slik ordning vil bli nærmest uoverkommelig, det gir lite mening i registrere forbruksvarer og det vil ikke hindre de som ønsker det å skaffe seg slikt fra andre kilder. Man risikerer videre at lovlydige borgere ellers kan bli uforvarende lovbrøtere om de finner et gjenglemt magasin i skogen eller tar med seg noe som en suvenir. Om det er ønskelig med en form for begrensning av magasiner bør det legges til som et punkt i § 10 og i kapittel 3 under § 21.

Ad § 4 - § 7

Ingen bemerkninger

Ad § 8 – Forbudte skytevåpen

Det ligger nok føringer i eksisterende forskrifter til å regulere hvilke egenskaper og varianter av våpen som er tillatt eller ikke. Vi foreslår at hele litra a) fjernes fra loven. Begrepet ”krigsvåpen” er umulig å definere, og den våpentypen man har hensikt i å forby er dekket av litra b), med forbudet mot helautomatiske skytevåpen.

Ad § 9

Her bør rifler behandles likt med øvrige våpen slik at de er tillatte med mindre de er forbudt i forskrift. Siste ledd bør tas ut. Det er mer hensiktsmessig å regulere et våpen ut i fra egenskaper og hvem som skal ha lovlig erverv av slike, en å plukke ut spesifikke våpentyper for godkjenning.

Videre bruker man i de to siste ledd begrepet ”Enkelt kan om gjøres til helautomatisk ild”. Her må det en definisjon på plass. NMF foreslår følgende tillegg til § 9 siste ledd

Med enkelt om gjøres til halvautomatisk ild, mener man at våpenet bare ved å bytte kommersielt tilgjengelige deler, uten å måtte sage, borre, file eller på annen måte fysisk endre eller erstatte sluttstykke, rammestykke og/eller glidekasse for å få helautomatisk ild.

Ad § 10

Foreslår tillegg:

”Våpendeler som endrer skytevåpenet slik at dets virkeområde, *som enkel omgjøring til helautomatisk ild*, eller fremstår som særlig farlig eller uten aktverdig anvendelses område, er forbudte våpendeler”

Om man ønsker å legge begrensninger på magasiner foreslår NMF at det legges til følgende ledd.

”Løse boksmagasiner til rifle som har plass til mer en 10 skudd og til pistol som har plass til mer en 20 skudd er forbudte så fremt innehaver ikke har tillatelse Jfr. § 21 til å erverve, eie og inneha slike.”

Ad § 11

Punkt d bør fjernes da de ikke har noen mening, subsidiert bør man også inkludere øvelsesskyting i unntaket.

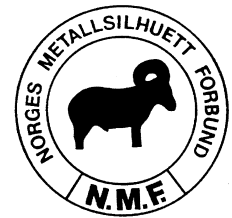
Ad § 12 – 13

Ingen bemerkning

Ad § 14

NMF foreslår at hele første ledd strykes – se kommentarer tidligere i høringssvaret, under generelle betraktninger.

En regelmessig (F. eks vert femte år) pålagt innrapportering fra våpeneier av egen aktivitet slik som nevnt i annet ledd kan bidra til å forenkle kontrollen på skytevåpen og eiere. Man bør kanskje etterstrebe at dette gjøres elektronisk og automatisert – med noen stikk kontroller opp mot resultatlister eller lignende.

Ad § 15

NMF foreslår at det i paragrafens første ledd legges til ”Innføres,” slik at våpeneier uten unødig byråkrati eller ekstra søknad kan medbringe ammunisjon kjøpt i utlandet. Gjeldende tollsatser og regelverk skal for øvrig fortsatt gjelde i så tilfelle. Våpenkortet i tillegg til et registreringsbevis en tillatelse til erverv av ammunisjon i gjeldende kaliber. Første ledd vil da lyde slik:

Den som vil erverve, *innføre*, eie eller inneha ammunisjon, skal ha våpenkort til skytevåpen ammunisjonen er tenkt brukt til

Ad § 16-19

Ingen spesielle bemerkninger.

Ad § 20

NMF støtter jegerinteresseorganisasjonen NOJS på dette punktet.

Vi er enige i at bestemmelsens andre ledd må endres slik at det fastsettes i loven hvilket antall jaktvåpen som kan erverves uten særskilt dokumentasjon av behovet.

Dette antallet vil for det helt store flertallet være en grense for erverv, og bør følgelig fastsettes i lov. Det er intet behov for hyppige endringer i antallet, tvert om, det vil kun med lange mellomrom være aktuelt å diskutere dette antallet på nytt. Vi er på et, for Norges jegere, helt sentralt område som det er naturlig at Stortinget tar stilling til. Det er i det hele tatt ikke mulig, ut i fra en god rettslig vurdering å se noen som helst grunn til å overlate dette til forskrift.

Vi mener videre at antallet skal være åtte, i samsvar med det omforente forslaget til forskrift til våpenloven som lå til grunn for dagens gjeldende forskrift. I dagens forskrift ble antallet jaktvåpen som kunne erverves uten at et særskilt behov for hvert av våpnene blir dokumentert uten noen forklaring, og uten ny høring, redusert til 6 våpen, noe brukerorganisasjonene er enige om at er for lite. I forhold til spørsmålet om samfunnssikkerhet spiller det ingen rolle om en jeger relativt enkelt kan erverve 8 isteden for 6 våpen. For jegerne spiller det en stor rolle. Det er kun de mest ressurssterke jegerne som vil gå igjennom prosessen med å samle og fremstille dokumentasjon for et særskilt behov utover de våpen loven angir kan skaffes uten slik dokumentasjon, slik at for flertallet antallet utgjøre en helt reell maksimumsgrense. Derfor bør den settes på et nivå som er tilstrekkelig for de fleste.

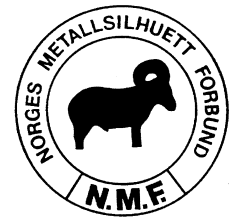
Videre må det inntas en klar henvisning til at det ut over dette antallet kan gis tillatelse til erverv av så mange ytterligere jaktvåpen som søker kan dokumentere at han har et reelt behov for.

NMF støtter NOJS forslag, etter dette et revidert annet ledd i bestemmelsen, som følger:

”(§ 20 annet ledd) Person som oppfyller kravet i første ledd kan erverve, eie og inneha 8 skytevåpen til jakt uten at vedkommende dokumenterer behovet for det enkelte skytevåpenet. Utover dette antall kan det erverves så mange våpen som personen kan sannsynliggjøre og dokumentere et reelt behov for.”

Ad § 21 – Erverv mv. av skytevåpen og registreringspliktige våpendeler til konkurranseskyting

Om en ønsker å opprettholde en form for begrensning av løstaggbare magasiner til skytevåpen, foreslår NMF som tidligere nevnt at det er personen som registreres ikke

gjenstanden. I så tilfelle foreslår vi at det tillegges følgende ledd i paragrafen, Jfr. § 3 punkt 4 og 10.

”(§21 annet ledd) Tillatelse til å erverve, innføre, eie og inneha løsttagbare magasiner til rifle med kapasitet over 10 skudd, og / eller til pistol med kapasitet over 20 skudd kan gis til person knyttet til godkjent skytterorganisasjon som har konkurranser med våpen som krever slik kapasitet på sine godkjente programmer.”

NMF foreslår en praktisk løsning hvor man søker om tillatelse til å eie slike magasiner, og at den utformes som et våpenkort med påskriften ”Tillatelse til å eie, inneha, innføre og erverve løse magasiner med kapasitet mer en 10 skudd for rifle og 20 skudd for pistol” Som en overgangsordning kan de som ikke er tilknyttet skytterforbund som har konkurranse behov for slike magasiner søke om en tilsvarende tillatelse til å eie og inneha, men ikke til å erverve eller innføre. ”Tillatelse til å eie og inneha løse magasiner med kapasitet mer en 10 skudd for rifle og 20 skudd for pistol, erverv ikke tillatt.” Våpenforhandlere plikter da, som ved salg av ammunisjon å påse at kjøper har den riktige tillatelse for kjøp av magasiner.

Det finnes pr i dag, i forskrift en begrensning å magasin kapasitet av hagler. NMF foreslår at man derfor også innfører en lisens på å kunne øke magasinkapasitet for hagler med magasin, for skyttere som er tilknyttet forbund som konkurrerer med hagler, og økt magasin kapasitet er påkrevd.

Ad § 22

NMF foreslår at setningsleddet [... Og nasjonalt begrunnet...] strykes. Våpensamler interessen omfatter et stort og ikke minst internasjonalt felt, og det forekommer at det er urimelig og svært begrensende å komme med en slik restriksjon.

Ad § 23-§29

Ingen spesielle kommentarer

Ad § 30

NMF støtter følgende:
i annet ledd må «Politimesteren skal...» byttes ut med «Politimesteren kan...». Det er ingen rimelig grunn til at loven skal pålegge tilsynsmyndigheten å tilbakekalle våpenkort for personer som har gått fra tilværelse som aktiv konkurranseskytter til mer av en rekreasjonsskytter. Både tilgjengelig tid og interesse vil variere i gjennom et livsløp og det finnes ingen kunnskapsbasert begrunnelse for at samfunnet har behov for å tilbakekalle våpenkort på grunn av f.eks. noen få års inaktivitet.

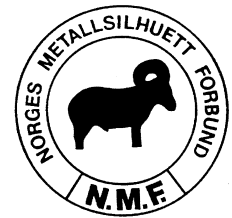
Videre viser NMF til innledede betraktninger og håper på at man får et godt system og regelverk på plass for å behandle saker hvor det må gjøres beslag, slik at saken kan avgjøres raskest mulig og uten at noen kommer til unødig last.

Ad § 31- § 36

Ingen spesiell kommentar

Ad § 37

NMF foreslår at det presiseres at privatperson som har våpenkort på de aktuelle kalibre ikke trenger annen tillatelse til å innføre ammunisjon til eget forbruk. Jer § 15

Ad § 38

Ingen spesiell bemerkning

Ad § 39

Litra e) forekommer som unødvendig i et samfunn hvor en større og større del av handel skjer via elektroniske kanaler. Om man ønsker å begrense handelsbevillinger er det andre og bedre punkter å fokusere på. Hele punktet forelås fjernet.

Ad § 40 - § 51

Ingen spesiell bemerkning.

Ad § 52

Denne paragrafen fremstår som meningsløs, så lenge begrepet ”vesentlig endring” ikke er definert. NMF forstår det slik at med vesentlig endring, så vil det si endringer som gjør at et våpen blir:

- a) Ulovlig i henhold til andre definerte begrep i lovverket
- b) Endrer type / klassifisering i henhold til § 3 eller klassifikasjonssystemet i som brukes i våpenpasset. (EU direktiv 91/477/EØF)
- c) Endres slik at de kan nyttes til andre bruksområder en det eier har godkjent behov for.
- d) Endres slik at det ikke kan benyttes til det formål det opprinnelig var ervervet til.

Ad § 53 - § 59

Ingen spesiell kommentar

Ad § 60

NMF har ingen dirkete innvendinger mot slik godkjenning fra POD, men ønsker at det legges føringer for hvordan det skal søkes og om tidsperspektiver. Videre at man i utgangspunktet godkjenner erverv av våpentyper som er godkjent i andre land, til bruk i skyttersport med internasjonale forbund. Ønsker myndighetene å utelukke enkelte våpentyper, er det mer praktisk at man legger føring for dette spesifisert i forskrift.

Ad § 63

NMF er usikker på om ulempene med at man skal åpne våpenregisteret for søk til en stor gruppe i befolkningen er mindre en fordel med en slik ordning. Viser også til tidligere kommentar om at det skal være forvaltningen som avgjør om en person er skikket til å inneha skytevåpen, ikke tilfeldige privatpersoner.

Ad § 64

Se betenkeligheter med å åpne tilgang til et søkbart våpenregister for privatpersoner. Videre ønsker vi å oppfordre til at man registrerer våpen etter de kategorier som er internasjonalt anerkjent i henhold til EU direktiv 91/477/EØF.

Ad § 65-68

Ingen spesiell kommentar

Ad § 69

Utover at NMF har kommentert noen av punktene i loven som vil påvirke denne paragraf, påpreker vi igjen at vi ønsker at Loven i seg selv skal være så klar og tydelig at man reduserer behovet for bestemmelser i forskrifts form. Dett gjelder spesielt forholdene i punkt 2 – Godkjenning av halvautomatiske rifler, og punkt 6 litra a) om Jaktvåpengarderober.

Ad § 70 – 71

Ingen spesiell kommentar.

Vi ber om at korrespondanse i denne saken tas med vår representant i våpenlovutvalget og våpenforskriftsutvalgets referansegruppe; NMFs Visepresident Jostein Hassel, tlf: 942 47 642
Adr.: Åsvegen 698, 2030 Nannestad. E-post: jhassel72@gmail.com

Med vennlig hilsen

Jostein Hassel
NMF – Visepresident

Nikolay Mustaparta
NMF – President